

PRAZNICUL CUVIOSULUI PĂRINTELUI NOSTRU ONUFRIE LA PATRIARHIE

Sâmbătă, 12/25 iunie 2022, Patriarhia a prăznuit pomenirea Cuviosului Părinte al nostru Onufrie Egipteanul.

În această zi Biserica amintește faptul că Sfântul Onufrie a trăit în Egipt, mai întâi în obște în Emipolis din Tivaida, iar apoi, urmând exemplul Proorocului Ilie și al Sfântului Ioan Botezătorul, s-a retras în adâncul pustiului și a trăit în mare nevoință timp de șaizeci de ani fără a vedea vreun om. Aici l-a întâlnit Sfântul Pafnutie. După moartea lui, „s-a prăbușit coliba lui, s-a uscat finicul și a secat izvorul din care bea apă”.

Pomenirea Cuviosului Onufrie s-a prăznuit de către Patriarhie în Mănăstirea care îi poartă numele, aflată în valea Ghehenom, aproape de scăldătoarea Siloam, în Țarina Olarului pe care au cumpărat-o fariseii spre îngroparea străinilor cu cei treizeci de arginți pe care i-a înapoiat Iuda.

În această Mănăstire străveche, restaurată de Părinții Aghiotafiți în secolele al XIX-lea și al XX-lea, s-a săvârșit seara în ajun Vecernia, condusă de Înaltpreasfințitul Mitropolit al Capitoliadei Isihie, și Sfânta Liturghie dimineața condusă de Preafericirea Sa, Părintele Teofil, Patriarhul Ierusalimului, împreună cu care au slujit Înaltpreasfințitul Mitropolit Isihie al Capitoliadei, Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, Ieromonahi Aghiotafiți și Ieromonahi din Mănăstirea Oblus din Mitropolia Patrei. Răspunsurile la strană au fost date de Ierodiaconul Simeon și Ierodiaconul Dositei. La slujbă au fost prezenți Consulul General al Greciei la Ierusalim, d-l Evangelos Vliora, monahi, monahii, credincioși din Ierusalim

și pelerini din Grecia.

La Chinonicul Sfintei Liturghii Preafericirea Sa a rostit această cuvântare:

„Cei drepti vor fi vii în veacul veacului și răsplata lor este la Domnul și Cel Atotputernic are grijă de ei. Drept aceea, vor primi din mâna Domnului împărăția frumuseții și cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa și cu brațul Său asemenea unui scut îi va acoperi” (Înțelepciunea lui Solomon 5, 15-16), spune înțeleptul Solomon.

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși creștini și pelerini,

Harul Sfântului Duh ne-a adunat astăzi în acest loc istoric și biblic, în Țarina Olarului, cunoscută până în ziua de astăzi ca Țarina Sângelui (Cf. Matei 27, 7-8), unde se află Sfânta Mănăstire a Cuviosului Onufrie, ca să prăznuim cu bună-credință cinstita sa pomenire.

Cuviosul Părinte al nostru Onufrie se trăgea din Egipt. Auzind de viața ascetică și pustnicească a Proorocului Ilie și a Sfântului Ioan Botezătorul, s-a retras în pustie, rămânând acolo „șaizeci de ani, fără să vadă vreun om”, după cum spune biograful lui, potrivit mărturiei Cuviosului Pafnutie care l-a întâlnit în adâncul pustiului.

Părintele nostru Onufrie face parte din ceata Cuvioșilor și a Dreptilor care se sălășluiesc în Împărăția Cerurilor, după cum spune înțeleptul Solomon: „Cei drepti vor fi vii în veacul veacului și răsplata lor este la Domnul și Cel Atotputernic are grijă de ei” (Înțelepciunea lui Solomon 5,15). Aceasta o arată și imnograful lui spunând: „Cu totul fiind unit cu Dumnezeu prin dragoste te-ai făcut părtaș împărăției Lui și ai primit desfătarea și pârâul vieții și ceata celor ce

prăznuiesc și bucuria cea neîmbătrânită, de trei ori fericite Onufrie”.

„Cu ochii ațintiți asupra lui Iisus Hristos, începătorul și plinitorul credinței” (Evrei 12,2) și ascultând de îndemnul Domnului: „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui” (Matei 6,33), Părintele nostru Onufrie s-a dăruit cu toată inima și din tot cugetul căutării Împărăției lui Dumnezeu. „Descoperă Domnului calea ta și nădăjduiește în El și El va împlini. Și va scoate ca lumina dreptatea ta și judecata ca lumina de amiază” (Psalmul 36, 5-6), spune Psalmistul.

Într-adevăr, plinirea poruncilor Domnului în cuvânt și faptă l-au făcut vestit pe Cuviosul Onufrie, iar dreptatea, adică sfințenia lui, răspândește lumină, după cum spune Marele Atanasie. Cunoașterea lui Dumnezeu, prin lucrarea și puterea luminătoare a Sfântului Duh, l-au arătat pe Părintele nostru Onufrie cuvios și bine-credincios, după cum spune Clement al Alexandriei: „cel care L-a cunoscut pe Dumnezeu este cuvios și bine-credincios”.

Cu alte cuvinte, Sfântul Onufrie, după îndemnul dumnezeiescului Pavel, s-a lepădat de „omul cel vechi, care se strică prin poftete amăgitoare, s-a înnoit în duhul minții sale și s-a îmbrăcat cu omul cel nou, cel după Dumnezeu, zidit întru dreptate și în sfințenia adevărului” (Efeseni 4, 22-24). De aceea și imnograful spune: „Lumină înțelegătoare și cerească înăuntru în inima ta primind, vas prealuminat te-ai arătat nestricatei Treimi și Dar de tămăduiri ai primit, strigând: Aliluia”.

Referindu-se la omul bine-credincios, adică la dreptul și cuviosul lui Dumnezeu, Părintele Bisericii Clement al Alexandriei spune: „Toată viața lui este sfântă prăznuire. Jertfele lui sunt rugăciunile și laudele și cugetarea Scripturilor înaintea de masă, psalmii și cântările din timpul mesei, dinaintea de culcare, dar și rugăciunile de noapte apoi.

Prin acestea se alătură cetei dumnezeiești alipindu-se, prin pomenirea neîncetată, de contemplarea neîntreruptă a lui Dumnezeu”.

Prin nevoința lui din pustie, adică prin pomenirea neîncetată a numelui lui Dumnezeu și prin rugăciunea și slujirea neîntreruptă, potrivit cuvintelor: „să-I slujim lui Dumnezeu în sfințenie și în dreptate, înaintea feței Sale, în toate zilele vieții noastre” (Luca 1,74-75), Părintele nostru Onufrie a ajuns la neîncetata contemplare a slavei lui Dumnezeu, precum Sfinții Apostoli în Muntele Tabor în ziua Schimbării la Față a Domnului.

Cu alte cuvinte, fericitul Onufrie s-a alăturat cetei dumnezeiești, făcându-se astfel împreună-grăitor cu Îngerii și părtaș cu Dreptii și Cuvioșii, dar și părtaș și moștenitor al slavei dumnezeiești.

Noi, iubiții mei frați, care cinstim sfânta pomenire a Cuviosului Părintelui nostru Onufrie, suntem chemați să ne bucurăm de virtuțile lui, pentru că în acest fericit Onufrie și toți Sfinții și Cuvioșii s-a arătat lumina adevărată, adică Adevărul mântuitor al Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Să-l rugăm pe Cuviosul Onufrie, care are îndrăznire la Dumnezeu, ca, împreună cu Preabinecuvântata Stăpâna noastră Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria, să mijlocească pentru mântuirea sufletelor noastre. Amin. La mulți ani!”

După Sfânta Liturghie s-a săvârșit procesiunea la mormântul Sfântului Patriarh Iuvenalie al Ierusalimului și la mormântul întemeietorului Mănăstirii, Arhimandritul Mitrofan. S-a citit un Trisaghion pentru odihna sufletelor ctitorilor Mănăstirii și al Monahiei Serafima, precum și rugăciunea de binecuvântare a smochinelor și a strugurilor.

La final, preacuvioasa Monahie Paisia, restauratoarea

Mănăstirii, a oferit o agapă Preafericirii Sale la stăreție.

Din partea Secretariatului General